

Sygn. akt I CSK 2332/22

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Kowalski

w sprawie z powództwa W. W.

przeciwko W. W.

o zachowek,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 sierpnia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 czerwca 2021 r., sygn. akt V ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od W. W. na rzecz W. W. 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 8 czerwca 2021 r. w sprawie z powództwa W. W. przeciwko W. W. o zachowek należy podnieść co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, o przede wszystkim publicznoprawnym celu (postanowienia SN: z 7 października 2020 r., II CSK 670/19; z 24 lutego 2016 r., V CSK 488/15). Sąd Najwyższy, jako sąd kasacyjny, nie jest sądem powszechnym trzeciej instancji, zaś skarga kasacyjna nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej

instancji kończącego postępowanie w sprawie. Rolą skargi kasacyjnej nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i prawa pozytywnego.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczył przesłankę z art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c., tj. istnienie istotnego zagadnienia w sprawie.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09).

W skardze kasacyjnej wskazano, że zagadnienie prawne sprowadza się do wyjaśnienia kwestii czy warunkiem odpowiedzialności osoby, na rzecz której został uczyniony zapis windykacyjny, wynikającym z art. 999¹ § 1 k.c. jest niemożność otrzymania przez uprawnionego należnego mu zachowku od spadkobiercy z powodu bezskuteczności egzekucji, czy też odpowiedzialność ta aktualizuje się

także w razie faktycznej niemożności otrzymania zachowku od spadkobiercy nawet w sytuacji, gdy przeciwko spadkobiercy nie wytoczono powództwa o zapłatę zachowku.

Skarżący nie wykazał istotności przedstawionego zagadnienia prawnego odnosząc się jedynie do wskazania rozstrzygnięć sądów obu instancji i przytoczenia dwóch zarzutów apelacyjnych. Nie przedstawił także rozbieżnych ocen prawnych czy to w doktrynie, gdzie wskazuje się, że przesłanką skutecznego domagania się zapłaty zachowku od zapisobiercy windykacyjnego jest brak możliwości uzyskania zachowku od spadkobiercy, którego niewypłacalność niekoniecznie musi być wykazana umorzeniem egzekucji, czy to w orzecnictwie. Przedstawiona argumentacja nie świadczy o tym, że przedstawiane wątpliwości mają rzeczywisty i poważny charakter i nie należą do zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2021 r., III USK 219/21).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

[as]